Nr. L 249/58 De Europæiske Fællesskabers Tidende 10. 11. 71

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2397/71

af 8. november 1971

om de ydelser, hvortil Den europæiske Socialfond kan give tilskud

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2396/71 af 8. november 1971[1]) om gennemførelse af Rådets afgørelse af 1. februar 1971 om reformen af Den europæiske Socialfond, særlig artikel 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er påkrævet, at opstille en fortegnelse over de ydelser, der kan anvendes ved gennemførelse af foranstaltninger, hvortil Den europæiske Socialfond kan yde tilskud i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets afgørelse af 1. februar 1971 om reformen af Den europæiske Socialfond[2]);

det er ligeledes påkrævet nærmere at angive de ydelser, der kan anvendes ved foranstaltninger, som finansieres i henhold til artikel 5 i Rådets afgørelse af 1. februar 1971;

i henhold til traktatens artikel 123 skal disse ydelser forbedre beskæftigelsesmulighederne og fremme arbejdskraftens frie geografiske og faglige bevægelighed inden for Fællesskabet; det er derfor vigtigt, at ydelserne gør det muligt for de i artikel 3 i Rådets afgørelse af 1. februar 1971 omhandlede personer at tilpasse deres kvalifikationer, at godtage flytning til nyt arbejdssted og ny bopæl og at udnytte egnede muligheder for udnyttelse af deres faglige viden,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fortegnelsen over ydelser i henhold til forordning (EØF) nr. 2396/71, artikel 3, stk. 2, opstilles således:

A 1 – Ydelser til forberedelse, gennemførelse og administration af uddannelseskurser, herunder uddannelse af lærerpersonale, og til dækning af:

A 10 – personaleomkostninger;

A 11 – udgifter til leje eller afskrivning for materiel og udstyr, såvel som udgifter til småmaterialer samt pædagogiske og belærende materialer og midler;

A 12 – lejeudgifter for lokaler eller udgifter til afskrivning på bygninger samt udgifter til administration, forsikring, vedligeholdelse, opvarmning, belysning og energiforbrug.

I forbindelse med foranstaltninger, der i henhold til forordning (EØF) nr. 2396/71, artikel 1, stk. 1, litra a), gennemføres i områder, hvor udviklingen er tilbagestående, kan afskrivninger beregnes for et tidsrum af seks år.

A 2 – Ydelser, der tager sigte på at lette deltagelsen i kurser, og som i uddannelsesperioden skal dække:

A 20 – de udgifter, der er nødvendige for at sikre kursusdeltagerne dels en indkomst og dels opretholdelse, erhvervelse eller generhvervelse af retten til lov- eller aftalebestemte ydelser ved sygdom, moderskab, død, invaliditet, alderdom, arbejdsulykke, erhvervssygdom, arbejdsløshed og familiemæssige byrder. Selve disse ydelser kan ikke være genstand for tilskud fra fonden;

A 21 – udgifter til kost og logi;

A 22 – transportudgifter;

A 23 – udgifter til personligt undervisningsmateriale, arbejdstøj, opmuntrings-, flids- og afslutningspræmier, stipen-

[1]) EFT nr. L 249 af 10.11.1971, s. 54.
[2]) EFT nr. L 28 af 4.2.1971, s. 15.

dier og udgifter til egnetheds- og kundskabsprøver;

A 24 – de nødvendige udgifter til en godtgørelse, som virksomheder, der etablerer sig i områder med tilbagestående udvikling, yder til nyansatte; formålet med denne ydelse er at sikre arbejdstageren fuld aflønning; størrelsen af denne godtgørelse kan i et tidsrum af højst seks måneder dækkes med indtil 30 % af virksomhedens gennemsnitlige bruttoløn for de pågældende arbejdspladser.
De pågældende arbejdstagere skal have en supplerende faglig uddannelse i virksomheden eller på grund af manglende faglig erfaring være ude af stand til at præstere et arbejde svarende til de ved ansættelsen konstaterede kvalifikationer.

B 1 – Ydelser til fordel for personer, der for at kunne udøve en erhvervsmæssig beskæftigelse er tvunget til at skifte bopæl, til dækning af:

B 10 – rejseudgifter, herunder for personer, for hvilke der er forsørgerforpligtelser;

B 11 – flytteudgifter;

B 12 – udgifter til genetablering;

B 13 – andre udgifter, der står i forbindelse med flytningen, særligt – for et fastsat tidsrum – sådanne, der er forårsaget af adskillelsen fra familien.

B 2 – Ydelser, som tager sigte på at lette indpasningen under de nye sociale og erhvervsmæssige forhold for personer, der for at kunne udøve en erhvervsmæssig beskæftigelse er tvunget til at skifte bopæl, såvel som for disse personers familiemedlemmer, og som skal dække:

B 20 – udgifter til bistand fra modtagelses-, informations- og rådgivningskontorer;

B 21 – udgifter til ydelser fra ungdomspensioner til unge, som for at kunne udøve en erhvervsmæssig beskæftigelse må forlade familiens bopæl;

B 22 – udgifter til sprogundervisning;

B 23 – udgifter vedrørende tilpasningen til forhold, der står i forbindelse med udøvelsen af den erhvervsmæssige beskæftigelse, især sikkerhedsforskrifterne;

C 1 – Ydelser, som skal fjerne hindringer, der vanskeliggør adgangen til ledige arbejdspladser for dårligt stillede grupper af arbejdstagere, og som skal dække:

C 10 – de nødvendige udgifter til tilpasning af arbejdspladser for erhvervshæmmede;

C 11 – de nødvendige udgifter til revalidering af erhvervshæmmede med henblik på erhvervelse af faglig duelighed, bortset fra lægelige udgifter;

C 12 – de nødvendige udgifter til at opretholde lønniveauet for ældre arbejdstagere, der er under omskoling; ydelsen kan højst gives for et tidsrum af seks måneder, og kun til arbejdstagere over halvtreds år og indtil den alder, hvor de efter lovgivningen kan få alderspension.

Artikel 2

1. For at forenkle administrationen kan bestemte udgifter vedrørende ydelserne af type A 1 og A 2 forelægges Kommissionen under et, for så vidt arten af hver af disse udgifter kan konstateres.

2. For bestemte ydelser kan Kommissionen fastsætte et maksimum for Fondens tilskud eller fastlægge en beregningsmåde for de udgifter, Fonden kan give tilskud til; der fastsættes et maksimum for tilskud fra Fonden vedrørende ydelserne B 12, B 13, B 20, B 21, C 11 og C 12.

Artikel 3

Fonden kan i henhold til artikel 5 i Rådets afgørelse af 1. februar 1971 om reformen af Den europæiske Socialfond medvirke til finansiering af foranstaltninger, for hvilke de i artikel 1 omhandlede ydelser bringes i anvendelse.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft samme dag som forordning (EØF) nr. 2396/71.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. november 1971.

På Rådets vegne
A. MORO
Formand